

[Ch. Petersen.]

Folkepartis Ændringsforslag i det andet høje Ting krævede, for at de kunde faa Ret til Ferie, og følgelig vilde der blive særdeles mange Løsarbejdere, som ingen Sinde kunde opnaa Ferie, hvis en saadan Bestemmelse vedtoges. Jeg vil endda gaa videre og sige, at der vilde være adskillige Løsarbejdere, som i Øjeblikket har Adgang til en 6 Dages Ferie efter de frivillige Overenskomster, der ogsaa vilde blive afskaaret derfra, fordi der i Ferieaftalerne mellem Arbejdsgiverne og Organisationerne ikke findes Bestemmelser, der tager Sigte paa, at man mindst skal have haft Arbejde i 4 Maaneder eller et andet Antal Maaneder for at faa Andel i Feriegodtgørelsen. Hvis man altsaa gik ind paa det konservative Partis Ændringsforslag, vilde man ikke alene afskære mange fra Ferie, som ikke nu har Adgang, men endogsaa afskære adskillige Tusinder derfra, som ifølge frivillig Overenskomst allerede nu har Adgang dertil.

Endelig maa vi ogsaa have i Erindring, at hvis en Arbejder ikke har Arbejde i alle Aarets Maaneder, formindskes Antallet af Ferie dage tilsvarende, idet de skal beregnes med 1 Dag for hver Maanedes Arbejde. Vi hørte jo ogsaa lige nu den højtærede Socialminister oplyse, at for Arbejdere, der er udsat for Arbejdsløshed, maa de Ferie dage, som de eventuelt har opsparet sig Adgang til, træde i Stedet for arbejdsløse Dage, og de kan ikke for saadanne Dage, hvor de kan faa Feriegodtgørelse udbetalt, tillige opbære Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds gjorde gældende, at nogen egentlig Beskæftigelse ligger der ikke i denne Lov. Det er vanskeligt at sige, hvor meget eller hvor lidt Beskæftigelse Loven kan bringe, men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at den Omstændighed, at samtlige Arbejdere nu faar Adgang til Ferie og ikke som hidtil for en Dels Vedkommende i en Uge, men for største Partens Vedkommende i to Uger, i nogen Grad maa bidrage til, at andre, som nu er udsat for megen Arbejdsløshed, faar en Chance for at komme i Arbejde. Men bevarer, Tiden vil jo vise, om jeg faar Ret i denne Formodning eller ikke.

Med disse faa Ord skal jeg atter anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Villemoes: Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) udtalte, at jeg havde sagt, at alle har Ferie. Det er en Misforstaaelse, det sagde jeg ikke. Jeg sagde, at naar dette Lovforslag blev vedtaget, vilde alle Arbejdere, Funktionærer

og Medhjælpere faa Ferie, bortset fra dem, der, om jeg saa maa sige, driver egen Forretning, som f. Eks. en Fisker, der er Parthaver i sin Virksomhed. Det ærede Medlem mente ogsaa, at jeg havde sagt, det vilde være ugørligt at faa udført Sæsonarbejde, hvis dette Lovforslag blev vedtaget. Nej, det er selvsagt ikke min Mening. Jeg har hele Tiden været klar over, at der efter Lovforslagets § 4, Stk. 3, kan dispenseres, idet Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet efter Forhandling med Fagets Organisationer kan give Tilladelse til en Forskydning af Ferien. Det er jo rigtigt nok, det vilde heller ikke være godt andet. Men jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg i min første Tale nævnte de Vanskeligheder, som Administrationen vilde faa, hvis Lovforslaget blev vedtaget. Den højtærede Socialminister erklærede, at det nok skulde blive ordnet paa en god Maade, og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at saa længe vi har den nuværende Socialminister, vil dette ogsaa ske. Paa den anden Side skulde man nødig her lovgive paa en saadan Maade, at der ustandselig skal Fortolkninger til — og paa dette Omraade er det nuværende Ministerium Indehaver af Rekordernes Rekord.

Jeg vover at paastaa, at enhver human Leder af en større Virksomhed giver Ferie, men samtidig vil jeg gerne indrømme det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds, at hvis alle skal have Ferie, alle, altsaa 100 pCt., saa er den sidste Ende naturligvis den vanskeligste.

Jeg vil i øvrigt gerne gøre opmærksom paa, at der jo gives Virksomheder af højst forskellig Størrelse; jeg kender saa store Landsvirksomheder med saa mange Funktionærer, at de er nødsaget til med begge Parters Billigelse at give Ferie til nogle i Januar, til nogle i Februar og i andre af Aarets 12 Maaneder. Jeg ved godt, at der er en Undtagelsesparagraf, men Hovedregelen ønsker Ministeriet og dets Tilhængere skal være, at Ferien gives i den lyse Tid af Aaret, mellem 1. Maj og 30. September. I øvrigt nærer jeg ikke Spor af Tvivl om, at der ogsaa er Funktionærer, som ønsker Ferie paa en noget anden Tid end den, der her er fastsat; der kan gøre sig Forhold gældende, som man ikke forud helt kan kende. Men vi skal jo mere og mere ind i Spændetrøjen her i Landet.

Dør, hvor jeg tror, Vanskelighederne vil blive størst, er de smaa Virksomheder, hos den lille butikshandlende, som kun har en enkelt Medhjælper, hos den lille Mester,